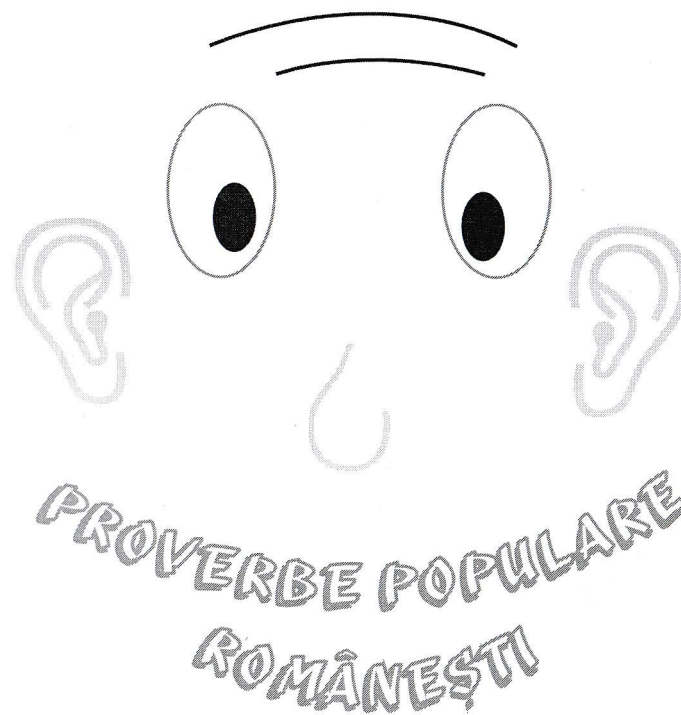

Bibliografie selectivă

Bălan, Ion Dodu (îngrijitor de ediție, autorul prefeței) – *Cartea înțelepciunii populare. Proverbele*, Editura Minerva, București, 1974.

Golescu, Iordache – *Proverbe comentate*, Editura Albatros, București, 1973.

Hințescu, I. C. – *Proverbele românilor*, Editura Facla, Timișoara, 1985.

Muntean, George (îngrijitor de ediție, autorul prefeței, al glosarului și al indicelui) – *Apa trece, pietrele rămân. Proverbe românești*, Editura pentru Literatură, București, 1998.

Pann, Anton – *Povestea vorbii*, Editura Litera Internațional, București, 2003.

Zanne, Iuliu A. – *Proverbele românilor din România, Basarabia, Bucovina, Ungaria, Istria și Macedonia. Proverbe, zicători, povățuiri, cuvinte adevărate, asemănări, idiotisme și cimilituri*, volumele I-X, București, 1895-1903.

Cuprins

<i>Dragi copii</i>	3
<i>Despre avere și bogăție</i>	4
<i>Despre bunătate</i>	5
<i>Despre câștig</i>	6
<i>Despre cunoaștere</i>	8
<i>Despre curaj</i>	10
<i>Despre demnitate</i>	11
<i>Despre dispreț</i>	13
<i>Despre dreptate</i>	15
<i>Despre hoție</i>	17
<i>Despre înțelepciune</i>	18
<i>Despre lăcomie</i>	20
<i>Despre lăudăroșenie</i>	22
<i>Despre lene</i>	23
<i>Despre minciună</i>	25
<i>Despre muncă și hărnicie</i>	26
<i>Despre noroc</i>	28
<i>Despre obraznicie</i>	29
<i>Despre omenie</i>	30
<i>Despre părinți și copii</i>	31
<i>Despre prevedere</i>	33

<i>Despre prietenie</i>	<i>34</i>
<i>Despre prostie</i>	<i>35</i>
<i>Despre răutate și fățarnicie</i>	<i>37</i>
<i>Despre rușine</i>	<i>38</i>
<i>Despre sănătate și boli</i>	<i>39</i>
<i>Despre sărăcie</i>	<i>40</i>
<i>Despre supărare</i>	<i>41</i>
<i>Despre viață, vârstă și timp</i>	<i>42</i>
<i>Despre vorbă</i>	<i>44</i>
<i>Bibliografie selectivă</i>	<i>46</i>

Adună la tinerețe ca să ai la bătrânețe.
Ai bani, ai prieteni; n-ai bani, n-ai prieteni.
Bani buni pentru zile negre.
Bogat e acela ce nu e dator.
Bogatul se plânge mai mult decât săracul.
Cel bogat face cum vrea, cel sărac face cum poate.
Sănătatea e cea mai bună avuție.
Cine cârpește nu se îmbogățește.
E ușor a fi bogat, dar greu a fi fericit.
Învățătura este cea mai bună avuție.
Nu averea face pe om, ci omul averea.
Oricât de mare va fi averea, încetul cu încetul se duce.
Bogăția nu se cumpără pe bani, ci se câștigă cu ani.
Pentru bani își vinde și sufletul.
Dacă ar fi toți bogați, cine ar săpa ogoarele?
A avea bani gârlă.
Dacă ai bani, ai prieteni și dușmani.
Sac fără fund.
Acela trăiește mult, care trăiește bine.
Omul cel bogat e cel mai lăudat.

Bine faci, bine găsești.
Fii bun ca să trăiești mult.
Ce dai săracilor, ție-ți dai.
Nu da binelui cu piciorul, că pe urmă îi duci dorul.
Vorba dulce mult aduce.
Dar din dar se face Rai.
Din omul bun, bun lucru iese.
De vorbă bună nu te doare gura.
Omul bun e ca pâinea cea de grâu.
Aruncă binele tău în dreapta și în stânga și la nevoie ai să-l găsești.
Bine fă, așa gândește, c-așa ți se răsplătește.
Bogățiile trec, dar faptele bune rămân.
Cele bune să se adune, cele rele să se spele.
Cine face bine, bine găsește; cine face rău, rău-l însoțește.
Cuvântul bun unge și cel rău împunge.
Iubește pe aproapele tău ca pe tine însuși.
La o faptă bună, mulți voinici s-adună.
Mai bine puțin și bun, decât mult și rău.
Omul bun după fapte se cunoaște.
Pentru o faptă bună, nu aștepta răsplată.

Cine cheltuie peste ce câștigă, n-are-n casă
mămăligă.

Când doi se ceartă, al treilea câștigă.

Cum s-a câștigat, așa s-a mâncat.

Cum ți-e lucrul, așa ți-e plata.

De câștigi, de păgubești, tot negustor te numești.

Dintr-o meserie cât de mică, dacă nu curge, tot
pică.

E mai greu a păstra decât a câștiga.

Fiecare năzuiește după câștig, dar puțini îl
dobândesc.

Marfa gata bani așteaptă.

Negustoria ori o vinzi, ori te vinde.

Nu e câștig fără pagubă.

Unde nu-i nădejde de câștig, pierde îndemnul de
lucru.

Uneori curge și alteori pică.

Măgarul când te lovește, să fugi și să-i mulțumești,
că mai câștigat ești.

A avea cașcaval de ros.

A da azi un ou ca să capeți mâine un bou.

Bobiță cu bobită se umple sacul.

Celui cu economie suta îi este o mie.

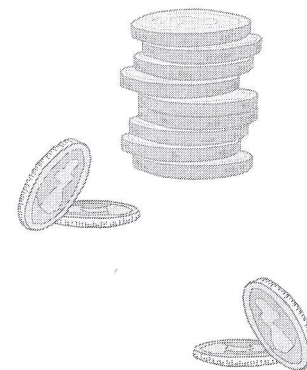
Cu o mână dă și cu alta adună.

Leagă sacu' până-i rotund, nu când îi dai de fund.

Nu-i harnic cine muncește, ci-i harnic cine
agonisește.

Mai bine cu un om zdravăn la pagubă, decât cu un
nebun la câștig.

Decât cu un prost la câștig, mai bine cu un șiret la
pagubă.

Cine a pățit multe, știe multe.
Cine nu te știe te vinde, iar cine te știe te cumpără.
De-ar ști omul ce-ar ajunge, mult ar mai ofta și-ar plânge.
De-ar ști omul ce-ar păți, nici din casă n-ar ieși.
Din greșeli învață omul.
Până nu bagi omul în plug, nu-i cunoști năravul.
Greu se cunoaște cineva pe sine.
Nimenia nu poate să zică: „Acum le știu pe toate”.
Nu câte știi, ci cum le știi.
Omul înțelept își cumpără vara sanie și iarna car.
Omul se cunoaște după fapte.
Și răul câteodată prinde bine la ceva.
Câte bordeie, atâtea obicei.
Șiret pe șiret cunoaște.
A alege neghina de grâu.
Cine n-a îndurat suferințe nu se îndură de alții.
A da un lucru pe față.
A deschide urechile în patru.
Floarea, până n-o pui la nas, nu cunoști ce miros are.
A despica firu-n patru.
Greșind învață omul.
A fi alfa și omega.

Albina cea bună nu se pune pe o floare veștejită.
Alta e a auzi și alta e a vedea.
Hoț pe hoț cunoaște.
Apa trece, pietrele rămân.
Cei mai frumoși ghiocci prin mărăcini se găsesc.
Cine a pățit multe, știe multe.
De muream ieri, azi nu auzeam.
A descoase pe cineva.
Ferice de acela căruia îi spui o vorbă și pricepe zece și vai de acela căruia îi spui zece și nu pricepe niciuna.
Gânduri multe, fără treabă, dovedește minte slabă.
Cine leapădă floarea nu simte mirosul ei.
Ochii sunt oglinda inimii.
Toți copacii înfrunzesc, dar nu toți dau roade.
Un pas după altul departe te duce.

